

Marita Petersen um partabrævabýtið:

Eg fylgdi tilmælinum frá Búskaparráðnum

– Nú vit fara at kanna, eiga vit eisini at kanna allan bankapolitikkin seinastu árin, sigur lögtingsformaðurin

Marita Petersen var lögmaður tá hitt nógv umtalaða partabrævabýtið fór fram, og Den Danske Bank lat okkum Føroya Banka.

Eisini hon hevur fylgt við í tí, donsku bløðini hava skrivað í seinastuni, men hon heldur, at okkurt er, har farið verður ov lætt um, og í onkrum føri er bert talan um hálvar sannleikar.

–Tað er einki at taka seg aftur í, at ívamála var um hvussu peningasterkur ella veitur Føroya Banki var, og harvið eisini hvussu nógv ella um hann tørvaði nakað av pengum eftir partabrævabýtið, men eg handlaði út frá einum skrivligum tilmæli frá Búskaparráðnum.

Marita Petersen sigur tí, at tað er ikki rætt at siga, at landsstýrið ikki lurtaði eftir ávaringum. Landsstýrið bað millum annað Búskaparráðið um eitt tilmæli, og

Rættast er at kanna allan bankapolitikkin, heldur Marita Petersen, lögtingsformaður. Mynd: Kalmar

tað fekk landsstýrið eisini.

Búskaparráðið segði í síni tilráðing, at eingin annar enn Den Danske Bank kundi svarar fyr, um og hvussu nógv Føroya Banki tørvaði av pengum. Men, legði Búskaparráðið aftrat, hóast Føroya Banka tørvaði meira av pengum, mælti ráðið til at fremja partabrævabýtið.

Marita Petersen leggur aftrat, at tað kann tykjast eitt sindur løgið, at tað nú er júst Fólkalokkurin, sum so fegin sigur seg vilja kanna hetta sama partabrævabýtið, og hon visir á, at tað var meðan Fólkalokkurin hevði figgjarmálaráðharran, at landsstýrið tók prinsippavgerðina um bankasamanleggingina.

–Eg taki fult undir við, at alt sum tykist ógreitt skal kannast. Eisini viðurskiptini í samband við partabrævabýtið. Men haraftrat haldi eg, at allur bankapolitikkurin skal kannast aftur um fyrstu bankakreppuna 6. oktober í 1992, sigur Marita Petersen.

tór.-

Tað er dýrt at halda seg til lógina Savnsmynd: Kalmar

Torført at kappast við svart arbeiði

Í lønarinntøku kostar at fáa skipað arbeiði gjørt, triggjar ferðir so nógv sum svart

Tey á grannskoðaravirkinum INPACT hava gjørt eina útrokning sum visir hvussu dýrt tað er at fáa skipað arbeiði gjørt í mun til sokallað svart arbeiði.

Í rundskrivi frá grannskoðaravirkinum verður millum annað sagt, at torført er at siga, hvussu nógv svart arbeiði verður gjørt, men tey halda, at tað er nógv til av slíkum slag.

Útrokningin visir munin á hvat ein tími kostar í skipaðum arbeiði og hvat hann kostar, sum hann, sum átekur sær arbeiði og ikki rindar skatt ella meirvirðisgjald, kann taka fyri tíman, men hóast tað fáa eins nógv í egnan luma.

Grannskoðaravirkið tekur dømi í einum snikkaraverkstaði. Har visir tað seg, at ein skipaður tími kostar hálvatriðju ferð ferðir so nógv sum ein svartur. Dømi úr bilverkstaði visir, at skipaði tímin er triggjar ferðir so dýrur sum hin svart. Roknað verður við, at skipaði arbeiðsgevarin rindar 55 prosent í skatti.

Ein sveinatími kostar 85,79 krónur. Haraftrat

kemur fritíðarlønin 8,79 krónur og annað 4,85 krónur, tilsamans 99,43 krónur.

Grannskoðaravirkið kemur til ta niðurstøðu, at tímakostnaðurin hjá einum skipaðum snikkaraverkstaði kostar 99,43. Verkstaðskostnaður er 92,57 og MVG 48 krónur. Tilsamans 240 krónur.

Dømið við bilverkstaðnum sær soleiðis út. Tímalønin er 99,43 krónur. Verkstaðskostnaðurin er 106,57 og MVG 51,50. Tilsamans 257,50 krónur.

Hinvegin er svartu tímin munandi biligari. Hjá einum, ið arbeiðir svart, er ikki neyðugt at taka meira enn 42,56 krónur fyri tíman fyri at forvinna tað sama sum hin sum fylgir lógum og reglum. Verkstaðskostnaður er 35 krónur og hann rindar heldur ikki MVG. Tímakostnaðurin í svartum er sostatt 77,56.

Ellá við øðrum orðum nýst einum, sum arbeiðir svart, ikki at taka meira enn umleið ein tridjungi av tí hin lógligi tekur.

tór.-

Føroyskt - íslendisk samstarv í ferðavinnu

Íslendur ráðharri vitjað í Føroyum

Ferðaráðini í Føroyum og í Íslandi hava í hyggja at samstarva tættari á ferðavinnuøkinum. Samstarvið er sprottið úr samstarvinum innan Vest Norden og tí sáttmála, sum í summar varð undirskrivaður av íslendingum og grønlandum.

Ferðaráðið í Føroyum og í Íslandi hava havt nakrar

fundir, og komið er fram til nøkur øki, har avgjørt er at samstarva um.

Adrenn ein beinleiðis sáttmáli er undirskrivaður varð avgjørt, at íslendur ráðharrin í ferðamálum

skuldi vitja í Føroyum. Tað gjørdi hann seinasta vikuskiftið. Her hevur hann samráðst við føroyska starvsfelaga sín um samstarvssáttmálan.

Um mánaðarskiftið feb-

ruar mars fer føroyski landsstýrismaðurin í ferðamálum, Sámál Petur í Grund á almenna vitjan í Íslandi, og tá er atlanin at undirskriva sáttmálan.

tór.-

Íslendingar og føroyingar fundast um ferðavinnusamstarv. Frá vinstri: Jóhannes Madsen, fulltrúi í landsstýrinum, Magni Arge, formaður í ferðaráðnum, Sámál Petur í Grund, landsstýrismaður í ferðamálum, Haldur Blöndal, ráðharri í ferðavinnu, Thórhallur Jósepsen, ráðharraskrivari og Inga Sólves, skrivari í Vestnorden Tourist Board. Mynd: Kalmar